

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne har sat regelforenkling og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I folketingsåret 1996-97 fremsatte Venstre og Det Konservative Folkeparti et fælles beslutningsforslag (beslutningsforslag nr. B 127), hvor regeringen blev pålagt at nedbringe og forenkle regelmængden samt lette de administrative byrder. Dette beslutningsforslag er et led i en række af konkrete beslutningsforslag om regelforenkling og en opfølgning på beslutningsforslaget fra folketingsåret 1996-97. Beslutningsforslaget er en genfremsættelse. Se beslutningsforslag nr. B 90 fra folketingsåret 1997-98 (1. samling), Folketingstidende 1997-98 (1. samling), forhandlingerne s. 4164 og tillæg A s. 2771 og 2772, beslutningsforslag nr. B 54 fra folketingsåret 1998-99, Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne s. 2329 og 6249, tillæg A s. 2455 og 2457 og tillæg B s. 650, og beslutningsforslag nr. B 55 fra folketingsåret 1999-2000, Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne s. 3903 og 7637, tillæg A s. 3457 og 3459 og tillæg B s. 669, samt beslutningsforslag nr. B 94 fra folketingsåret 2001-01, Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne s. 4488 og 6813, tillæg A s. 3595 og 3597 og tillæg B s. 826.

I landzonen må der som hovedregel ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændringer i anvendelsen af bebyggelse og arealer, uden at landzonemyndigheden tillader det. I dag er det amterne, der har denne myndighed.

Forslagsstillerne har den holdning, at de folk, som lever og bor i naturen, har den fornødne respekt for den. Mange har valgt at bo på landet, fordi de kan lide at bo tæt ved naturen. Ofte lever de endda af naturen, og deres familier har boet der i generationer. Forslagsstillerne har derfor tillid til, at de forvalter naturen godt. Forslagsstillerne glæder sig over, at folk bruger naturen, og at der er folk, der vælger at bo i landdistrikterne. Selvfølgelig skal der være regler, men disse regler håndhæves bedst af de mennesker, der er valgt i området. Derfor skal beslutninger om udstykning og byggeri i landdistrikterne lægges ud til kommunerne. De har lokalkendskabet, og de er tættere på borgerne. De er derfor bedre til at vurdere, om en beslutning er

god eller dårlig for det lokale miljø. Beslutningerne vil være under tæt politisk kontrol, fordi borgerne kan henvende sig til deres lokale politikere, hvis de er utilfredse med disses beslutninger.

Amterne bør kun fastlægge rammerne i regionplanerne, hvorefter det er kommunerne, der træffer de konkrete beslutninger. Undersøgelser har vist tilfredshed hos både amter og kommuner med den foreslåede opgavefordeling.

I dag, hvor det er amterne, der træffer den endelige afgørelse, er der meget dobbeltadministration. En »zonesag« skal både behandles i kommunen og i amtet. Det vil sige, at kommunens tekniske forvaltning først skal ud for at besigtige området og derefter forelægge sagen i kommunens tekniske udvalg. Herefter skal sagen sendes videre til amtsrådet, som så laver nøjagtig det samme arbejde. Det er dyr dobbeltadministration, og også derfor bør landzonekompetencen ligge hos kommunerne.

Et eksempel på dobbeltadministration kommer fra landsbyen Båring, hvor der ligger en ejendom med produktion af slagtekyllinger. Det drejer sig om frilandskyllinger. Sådanne kyllinger produceres efter skrappe dyreetiske krav. Og nye regler har medført, at arealkravene med hensyn til kyllingerne er øget yderligere. Derfor søgte ejeren af gården om lov til at etablere en ny driftsbygning samt et stuehus på gårdejerens mark nord for Båring.

Gårdejeren ønskede at bo i nærheden af stalden. Dyrene skal nemlig være under løbende opsyn. Kommissionen var positiv over for udstykningen af gården, men amtet anså den ansøgte beliggenhed for landskabeligt uheldig. Den ansøgte beliggenhed var den tættest mulige på landsbyen, og samtidig var den ca. 2 km fra den smukke bugt Flaskebugten. Amtet foreslog imidlertid en placering i den anden ende af marken, hvilket var væsentligt længere fra landsbyen og tættere på bugten. Amtet anså den alternative placering for bedre for kystmiljøet, selv om placeringen var tættere på bugten.

Dette undrede ansøgeren, der i øvrigt anså den af amtet foreslåede grund for ubrugelig. Den lå nemlig i